

EN XERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
 Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
 Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I ————— N.º 45
 Sóller 10 de Noviembre de 1917

Correspondencia y Administración
 Luna 27.—SÓLLER
 No se devuelven los originales

De eleccions

Demá diumenje es es dia en que se celebraran a tota España sas Eleccions Municipals y per lo tant a Sólle (que també es de España) tendrem vots, tendrem unas eleccions que serán de alta fumata y missa de tres.

Ja fa una quinsena de dias que no se parla d'altre cosa; tot son rotlets que comentan tal o cual candidat, uns diven que será s'enterró de sa *Padrina* y que morta ella també morirá es partit jeronista, que Sólle ja no será mes victima; que fins ara han sofrit es capritxos d'un cacique molt ambiciós, que es seus primates y tots es que li van a derrera s'empagahirán y sen aniran a caseua; altres grupos diuen qu'es de sa Coalició aniran per sa pols, qu'aixó de republicanetxos, idóneos y lliberals, may han fet res de bó.

Lo cert es que un y altre bando no saben com ferhó per conquista ets electós, soparillos avuy, soparillos demá y soparillos cada dia.

A nes mes necessitats los donen pesetas y a altres qualque traje o unas sabates novas, vos dic qu'es un *derróche*.

Lo cert es que jeronistas y coaligats trabayan, no deixen res per vert. En veure un electó li investen igual que un falcó a un colóm.

Ja vorem lo que sotcehirá, res de tot aquest truy qu'ara tenim hev sería si es candidats que proposá EN XERRIM no s'haguessen retirat, eran uns candidats a gust d'es sollerics, es seu programa va agradá molt (y que l'haguessen cumplit en tot y per tot) pero divergensis entre élls, per no entendrese amb unas cuantas reuniones que tengueren, va se pressis rom-

Dos turcs qu'han vengut a Sólle per veure com feim sas eleccions.

pre aquest gran bloc, y deixaroná fins altre añ.

En fin, noltros per no atacarmós de nirvis mos darem un punt a sa boca, pues mos fa desverietjá es pensá en sos nostros candidats, y molt mes es pensá que D. Fulano ha comprat es vot a D. Sutano per deu o mes pessetas.

¡Ves qui havia de di qu'es vots arribassen a ingressá a dins es caos d'es Comers!

FALDILLA

Fruyta del temps

A sas aforas d'un poble hey vivía *don Verdolaga*, amb un fuy de vintinou anys, y tres fuyes jovenetas, mes feyas qu'un assoll de porcs els quals passaven es temps tranquilament alluñ des poble.

Un dia per aquest temps varen rebre sa visita d'un jove molt ric, amic de la casa, que feya dos anys que no l'havian vist.

Sas fias totduna se feren sa ilusió que venia per demanarlés per casa, y més cuant dinaven, que aquell jove las tractave amb un carinyo may vist.

Cuant hagueren dinat, aquell jove las dugué a passetja; una tocave es piano y éll l'acompanyave amb un violi, etc. etc.

S'orabaixe es fuy de la casa sorti a passetja amb so jove estern y ses fuyas quedarren assegudas brodant a devora *don Verdolaga*.

—Mumpare—digué sa majó.—Me pareix que feré un bon partit.

—¡Y amb aquí?—digué es vey.

—Pues amb aquest jove amic d'en Pep.

—¡Qué vol di?—digué sa segona—¡Ell no serás tú que ti casis! Has de teni en conta, qué per qui vé éll es per jo. Nada menos qu'avuy demati ha estat xerrant una hora amb jo.

—¡Idó aixó!—exclamá sa mes jove—¡Cap com aquesta! ¡Y encare no heu comprés cares de rovey, que derrera qui va éll es derrera jo? Ell, ara ha estat més de mitx hora mirantmé cuant jo regave es ramells.

—Digau lo que volgueu pero per qui vé éti. es per jo —repetí sa primera.

—¡Te dic qu'es per jo—torná recapi-toletjá sa segona.

—¡Y jo dic qu'es per mi!—exclamá sa tercera.

Sa mogué un combat tan grós que pe-reixia una brega de moixos, y per fi s'om-pare per acaba les digué:

—En vení aquest jove, jo li demenaré per qui vé, y així heu sabrem.

Cuant vengué en Pep amb s'amic. *don Verdolaga* demená a nes derré per quina fya de sás tres venia.

—¿Jo?—digué es jove—¿Per quina fya? ¿Jo?, Pero si jo som cansat y tenc tres in-fants.

Es vey quedá de pedra, y sas fayas pe-garen un brinco tan gros qu'es jove s'assustá y li caigueran sas uyeras enterra.

—Idó—digué sa fia majó—¿Per qui has vengut?

—¿Jó? Per aquests dos—digué es jove senyalant es pare y es fya.

—¿Per noltros dos? ¿Y que volías?

—Pues senyó, molt sensillament, així com demá son sas eleccions y a mi me proposan concejal venia a demenarliós es vot.

PEP NOY

D'ELECCIONS

—¿Y com van sas eleccions estimada Catalina?

—Ell diven que *Sa Padrina* enguañ nirá pes recóns.

—Tú dius molts de desberats, pues jo sé ben cert atlota

que si enguañ hey ha derrota

la tendrán es *coaligats*

—Ca, es *Coaligats* fan s'escés y fan reclama molt fina.

—Pero en canvi *Sa Padrina* escampa molts de dobbés.

—Y es *coaligats* lo meteix.

—Es mauristas fan sopás.

—Y ets aliats fan dinás y bons sopás.

—Tantmeteix quant vé s'hora de s'estreta

es mauristas sense apuro

poren tirá mes un duro

qn'ets aliats una pesseta.

—Pero aquests tenen *comrades*

sas conciencis de tothóm

destepant faltas des nom

que té D. Jeroni Estades.

Tothóm veu de qu'es innoble

e indigna qu'heu veja es sol

de que un homonet totsol

haja de governá un poble.

—Ell no governa totsol

sinó qu'hey ha altres senyós.

—Beneita es seus refjidós

diven y fan lo qu'ell vol.

—Es mentida.

—Innocenteta,

es ve y son cosas molt tristas,

tots es concejals mauristas

sons uns xotets de cordeta.

—Idó n'om convencerás

amb que me juris mil cosas,

jo ni amb n'Ozonas ni en Roses

hey crec mica

—Pues vorás;

jo et jur com som Catalina

que cridaré a tot pulmó:

¡Qué visca sa Coalició

per derrotá *Sa Padrina!*

—Y jo també diré: Fuera

sas Coaliccions mal posades.

¡Viva D. Jeroni Estades!

—¡Muera!, cridaré jo, ¡Muera!

UN ROLLET

Es día que se casá se meva jermana jo vaitx aná a nossas tot content;perque tam-bé hey assistia na María de can Oreyotas, qu'era ni mas ni menos un xerefinet de 15 anys que me matava es porc en diven-res. Arribada s'hora des diná mos asse-gueren tots a sa taula y per una d'aque-llas casualitats casuals que casualment Deu arregla, na María caigué a seure just devant jo, la cual ocasio vaitx aprofitá fent llenegá es meu peu fins que vaitx to-pá amb un altre peu y a nes seu contacte y com una descarga eléctrica vaitx sen-tí.... com unas pesigoyas suaves, melo-sas que me davan un gust inesplicable per tot es meu cos....

Sas solas sa juntaren un parey de ve-gades y jo entusiasmat y pensant amb mil locuras mirava aquella caretá de cel de na María, que per no doná a compren-de res seguía menjant com si no li pa-ssás rés....

De pronta una veyá ruada y amb més bigots qu'en Romanones, s'aixicá reben-ta y me cridá tota furiosa:

—¿No me dirias que cercas, animal; que ja fa mitxa hora que me trepitjas es peus?...

Tots es presents compregueren qu'era una intenció equivocada y romperen amb una riaya, inclús na María qu'era sa que reya mes fort.

BOURAN.

Estudis demunt nu matrimoni

Es primé infant d'un matrimoni es pes pares sa seva alegria, es seu consol, es seu tot, y per éll son totas sas caricias, y si en lloc d'un nin es una nineta ¡quina a-legria mes grossa per sa mare! porque una mare sempre pretareix qu'es primé infant siga una famella per tení molt prest una criadeta que li ajudi amb sas sevas feinas, y més tart una *polleta*, que siga s'admiració de tots es *pollets*, per llevó

veurerle amb un jove a nes seu costat y poré dí: «aixó és es meu jenre».

Después d'aquesta nineta en surt un altre y antes d'un any en segueix un altre y un altre y llevó qu'er saben ja no les vé a una y resulta qu'hey ha matrimoni qu'a nes sis anys de serhó ja han donat vida a sis famellas y també ni ha que tra-bayan tota sa nit y part des día sense lo-grá aumentá s'humanidat.

Han passat una pila d'anys y aquellas ninas ja no son ninas; aquellas ninas ja no cridan sa mare com un temps; han arribat a s'edat en que el amor ha desperta-do en su pecho un filtro infernal sin duda, pues aquellas besadetas qu'un temps da-van a sa mare ara ja las donan a un altre, pero se mare no se queixa sinó qu'está ben orgullosa amb sa seva *mitja dotsena de jenres*.

Pero arribá un día que se mare se can-sá de tení esment y cuant veu que cap des seus sis jenres parla de casá se posa ma sofrida y comensa a demostrá ets instins de verdadera sogra repelencia. Aquellas i-déas que tenia de tení jenres se canvian en ganas de *despejar* la casa y amb tal inten-ció un día diu a s'homo:

—Arraglet com vulgas, sas nostras fias están perdent un temps preciós y es nece-ssari que se cassin.

Y aquell homo agatá es jenre més *vete-rano* y procurant suavisá sa veu li diu:

—Jové, fa més de dos anys que festet-jas sa meva fia majó y ja es hora d'escolhí entre sa ma de sa fia ó es peu de s'hom-pare.

Y aquell jove per estoviar-se de rebre un parey de puntades de peu se casa y així un después s'altre se van carregant sa creu per pujá a nel calvari ahont heyá ha una sogra que mos fa suá sanc y cada instant mos dona a beure sal y vi-nagre.

SASTRILLO

Impressions d'un viatge a Sa Pobla

Dimars de s'altre setmana reberem dues cartas de sa Pobla qu'amb altres cosas de-yan:

«Senyó Directó: Fins ara es setmanari de sa seva digna direcció havia gosat d'un pres-tigi y un nom envidiable; tothóm admirava sa seva imparcialidat y tothóm admirava sa firmesa des Corresponsal d'aquest poble, pe-ro desde que s'ha tret a llum sa vanidat y feu-disma del senyó batle y desde que s'han pu-blicats alguns des molts paperillos de s'ex-secretari senyó Maqués, es Corresponsal s'ha fet pó y no faltan malas llengos qu'afirman que s'ha venut.»

D'aquestas dues cartes no'n ferem es cas que se mereixian pero mes tart en reberem

altres dues des mateix poble y reedificadas amb perescuda forma y en vista d'aixó es nostre Directó agafá es tren y se fé trasladá a sa Pobra per averiguá lo qu'hey hagués de cert amb aquest assumto.

Sas impressións en quant a nes poble son molt bonas, (Y segóns escriu éll) ets habitans molt francs y amables, del cual sols puc tení elogis per s'hospitalitat que me daren durant es dos días de estanci entre élls; estic contentíssim perque a lo menos vaitx fé algo més de papé qu'en Palou que, segóns sa tradició, después de déu anys d'habitá a sa Pobra ningú s'havía enterat de qu'hey fos, jo no puc dí aixó, sinó que dec fé constá que tant en Pep Más, Corresponsal, com en Pere Puig, com es seus amics tots se desvetlaren per obsequiar-me més que lo merescut. De sas Pobleras sols alabansas en puc contá: cariñosas, simpáticas, atmatens y hermosas de si meteixas ja que no se valen de polvos ni pinturas, com molts d'altres pobles, per reals a sa seva més o menos guapesa; allá tot es natural menos una brega que vaitx presencí de madó Rosa Mut y madó Molla que se digueren paraules que de tot tenian menos de naturals.

En quant a lo de s'arquitectura des poble es de lo que vaitx quedá més admirat: tots es carrés amples y rectas que formen a nes cruses quatre cantóns escaires; sa carniceria y pescateria fetas en tot s'adelanto higiéncic cómodo possible; una plassa gran y cuadrícula voltada de dues fileras d'abres que forman un paseix deleitós; una Casa de la Vila d'especte noble que fá contrast en certs tipós ruins qu'habitan y han habitat per dedins; una iglesia gran y molt hermosa; un cementeri que pereix un jardí que convida a nes visitant a pegarse un tir sols perque l'enterrin allá dedins; dos teatros amb molta competenci y molts de dois d'arquitectura, principalment es nou, y en fin es es poble més ben format de Mallorca y de molts parts de fora.

En quant a s'assunto que m'induí a passá a sa Pobra puc certifiá que si es Cortesponsal no escriu no es perque li hajan comprat el seu silenci ni perque li faltin assumtos de que tractá, sinó que per miraments personals y comercials s'ha privat de publicá lo que no pot consentí cap persona de concienci neta, s'ha privat de publicá voluntariament lo que se mereix publicá per burla y afronta des qui han obrát cuantre justici y sense escrupol de cap clase.

Jo sense tendensis políticas ni particulás he interrogat a personas y totas ellas están acordades amb sa rectitut des Cortesponsal y de lo que m'han dit un y altre he pogut comprende:

1.º Qu'es Batle es un jove atent a nes seus y a sas sevas idéas pero el pobre s'ha vist abandonant des principals des seus, inclús des cacique y sense ajuda de ningú ha tengut qu'obra conforme es seu exclusiu pareixe per lo que no's d'estrenyá si ha tengudas flequesas, que al fin y al cabo son més tolerables que sa seva venidat.

Es de censurá lo que fá en Toni Menesca que perque es batle actual no consent engraijarlo amb sos 300 duros anuals que l'engreixaven es conservados es temps que duyan es mangoneo des poble, dantli sa plaza d'encarre-

gat des consúm, ara trabaya devall devall per destituirlo per veure si es batle que entrará li tornarà concedi s'empleo; Son tan guapos 300 duros! Pero es molt lleix un monigote de dues caras!

2.º D. Rafael Torres, es jutje, homo de carrera y amb tota sa barba tengué sa flaqueza de fé tancá en Toni Solas devall sa carniceria tenintlo més de 48 HORAS tancat sense motiu justificat. Aquest assumto el debate punt per punt advertint a n'aquest senyó jutje de sa barba que tal vegada li anirá més malement que sa vegada que siguent batle fé tancá es concejal y metje senyó Alomá.

Amb s'assunto des secretari passat senyó Marqués vaitx admirá sa bondat de poblés pe havé tengut toleranci a un vivo que demunt s'innocensi des quintos o pares d'élls se posava dins sas butxaques grossas cantidats de dobbés y com aixó es una cosa feta sense concienci, per no dirli es seu vertadé nom, es necessari enterá bé es poble de qui es tal senyó, lo que farem dins pocas setmanas que tendrem un clixé fet per publicá es seu retrato. A derrera hora me digueren qu'es des seu partit l'havián enjogat y ara serca protecció a nes contraris. Un amic meu quant veu un animal irracional diu:

—¡Arruix, animal sense ánima!

Avuy ja he fet llarc y me limit a prolongá sas gracies e nes bons amics de sa Pobra per s'obsequi que me dispensaren, prometentlos que faré tot lo que estará a nes meu alcans per fé ridiculís, quant no pugue sé castigá, aquest extrelimitadó de sa bondat des poble.

URBANO ROSSELLÓ

Nota comica: Vaitx pujá a sa societat «La Juventud» y vegent qu'engrendían una cosa doscomunal ets escusats, vaitx preguntá perqu'era y me contestaren:

—Aixó es per tirari ets empleats des municipi.

¡Son el dimoni es socios de «La Juventud»!

De sa Regió

De PALMA

Glosada que mos envían de s'Hort des Cà.

Vaitx veure a nes «Foch y Fum» una mica de flemada, d'una bona entremesclada, amb conversas de costúm; jo faitx números y sum d'una nota mal posada, perqu'és que l'han publicada sa fosca les pareix llum:

Vaitx repesá sa glosada posantli molta atenció perque deyan qu'en Cantó te sa forsa agrada; jo som un que no m'agrada en cupa teni rahó, pero'l trop més corredó que sa cuadrilla plegada.

Sa cupa no té defensa y no se pot apreciá y a Son Juavert hey ha un lloro que molt conversa; dotse unces tan una tersa, heu de prende per contá per si títiau altre plá no vos surta viceversa.

A n'aquell coix no'l trestoc, més tocs li daré sa má, a nen Colóm y en Gayá

les dic que conversin poc, y tu Rafel de Son Coch també ti has de mirá perque s'ilusió vos fa veure de lo negre groc.

Campins gonyá sa provada y amb molt d'orgullo el tenim, y apesa que mos lloira, qu'aixó es cosa ben provada, si sa mostra vos agrada cantau y no mireu prim y está esposat qu'EN XERRIM, vos doni una atei-tada.

B. C. C.

De ARTA

Moltes corredisses fa en Ray per sercá vots a favó de D Pedro.

Noltros creyem que D. Pedro era un homo de bé, pero mos hem desenganats quant hem vist qu'en Ray feya pressió demunt es debils obrés, en nom de D. Pedro, per dins es cafés, diguent qu'aquest ha posades ordes severas a nes seus amos y garrigués, diguentlos que tots ets obrés que no votin amb éll, y les encuantrin, ja sigue amb un brotet de llenya, o sercant reina o caragols que siguin immediatament delatats a nes tribunal de justici, y que tots ets inquilinos que no votin amb éll serán trets de sa seva finca.

En Ray, ja sabem qu'es un farsante, y cas que D. Pedro li hagués ordenat es fé tal propaganda, li aconseyam que lletjesqui ets articles 67 y 69 de sa lley Electoral.

Don Pedro exclama ¡Ay caray!

deixem ana aixó de lleys

pues aquí no hey ha mes reys

qu'un servidó y el sen Ray.

De BUJE

Diumenje vespre devés las deu presenciarem un escena digne de contarle.

Tres joves amb una carretada de copes, s'estaven insultant y pegant has mitx de sa plassa.

Pero a pesá que just fossen tres es subjectes mos dirijrem a un tal Guiem Aloy es tenorio escaldat de Buje que semore diu que un fredí que s'engata pert s'honre. Ido escolta are una pregunta que te fá un amic:

—¡Y diumenje a vespre, si no perdes s'honre en ves d'essé fradí, ja devías essé homo? ¿eh?

Y tornem a sa brega. Es jurat estave a deu passes allufi des rotlet sense di ase ni bestí en lloc de posá retjit a s'assunto.

Aixó mos recorda que dia 6 de Jené, ja té una injustici pegant a un jove que res tenia que veure amb sos joves apedregadós.

A Buje hey ha dues persones: s'excellentissim Jurat

y en Guiem Tenorio escaldat,

que fan coses lo mes mones;

per mostre tot lo contat.

En Juan Torres y dos companyeros

De PORRERAS

Conclusió de s'història porrerenca.

SEGONA PART

Cuant aquell homo va sé a Palma es trobà que no podia partí, y no volguent tornà a viure amb sa seva esposa, escrigué una carta a nes seus pares contantlos lo que li passava a Palma, diguentlos que si volian qu'ell anàs a viure amb ells, tornaria a Porreras, ara si hey havia d'anà per viure amb sa dona que no hey aniria.

Es seus pares li digueren que si, y éll totduna prengué es tren y li estregué a Porreras.

Sa dona enterada qu'es seu homo era allà y que vivia amb sos seus pares, prengué una volada monumental, y l'anà a cercá diguent:

— ¡Venc a cercá es vostro fi perque es meu!

Allà si mogué un escàndol, y jo vuy que venguis, y jo no vuy vení, acabaren per treure aquella bruxota a nes carrè.

Llevó élla amb lo poc que li quedava des dobbés de s'homo segui amb sa seua vida, gastant y derroxant més que sa marquesa de sas Cois.

UN BALLADÓ NOU

De ESPORLAS

Segóns m'han assegurat, en Miquel Barreras investi a un jermá meu y li dá una insultada per creurerlo s'autó de sa xerrimade que posarem d'aquella sogra tant dormidora que tothóm coneix.

Aquest Barreras es un bergantallot de 25 anys que no té mica de vergonya, segóns ha demostrat investint a un jove net de 18 anys, innocent per més agravant, ja, que s'autó de tal escrit no's ningú més que jo y estic disposat a donarte totas sas satisfaccions que vulgas, encara que m'haja de rebeixá a s'estrem d'acceptá conversa amb un tipo que no té un gruix de duro de sentit comú.

Si ets un homo y no tens pó d'amanassá amb malas formas

Miquel insultam a jó que te puc doná sas tornas.

Qu'está lletx qu'un betsolot que de se un homo preten

que se rebaxi a s'estrem de vole insultá un atlot

CORRESPONSAL

XERRIMADES

D. Llorens Bisbal, es gran defensó de sa causa obrera, ha estat indultat de sa pena de desterro que li imposaren per havé reductadas unas fuyas sueltas contraris a n'el senyó Estrañ de Palma.

El felicitam cordialment, suplicantli en

nom de molts de trabayadós que no abandoní aquest poble fins y tant haja acabada sa gran obra que té comensada de fundá una societat obrera.

Una forta societat que té un monopolió de cerillas mos ha escrit preguntantnos si coneixiam cap pareya d'enemorats molt desigual, per envia un retretista per retretarliós per llevó té uns cromos per sas catsas de mistos.

Noltros les hem enviat sa direcció d'una criada des carré de cas Pastó y es des seu novio de pes carré des Cementeri.

Es una pareya qu'efectivament fa riure; ella pareix se torre Eiffiel y éll un ropidet sense cova.

A Alaró en Juan Xamena a nes carré d'en Tugores té mobles fets des mejores qu'es temps sols no lo espenya Si cualcú s'ha de casá que no perdi jens de rato si vol comprá mol barato mobles trabayats a má.

Tota aquesta setmana amb motiu de sas eleccions de demà hey ha gut sopás y mitins per cautivá sa concienci d'ets electós.

Tota aquesta setmana es pobre ha estat apreciat per lo que val; es senyós s'han humillat a éll y éll si ha volgut s'ha fet valé.

La setmana que vé es pobre trabayadó tornerá quedá olvidat y despreciat de sa classe alta.

Y menos mal si quedan victoriosos aquells que no volen governá amb un látigo y segóns s'esclussiu pareixe d'un homo totsol.

Avuy mos han dit qu'es mauristas d'un vot n'havian dat setante pessetas.

De segú qu'es qui el va vendre no valia la mitat d'aquesta cantitat, perque un homo qu'es un homo y regoneix qu'es sufragi es s'únic dret que té no deu havé de vendre sa seva idéa.

Hay caballeros muy caballos y caballos muy caballeros, segóns digué en Castelar.

Dimars a sa sessió de s'Ajuntament s'alsá un compatidó de sa frescura de don Juan Puig. El senyó batle se demostrá un gran cómic que no sap representá cap papé serio.

Es Chicolaté no está conforme qu'hey hagués tanta gent espectadora, y voldria qu'a sas sessions domés hey assistisen personas sensatas. Sort qu'es Pallissé y el senyó Ozonas se cuidaren de defensá es públic, diguent qu'a tots es presents les conceptuaven personas sensatas y dignas de presentarsé allà ahont hey fos es Chicolaté.

Hey ha una fracció de Ajuntament que preferirian que sas sessions fossen privades y així es públic no s'enteraria des dois é injusticis que fan ells.

El senyó Ozonas digué que sabia qu'alguns empleats que cobran des municipi a sas horas de trabay s'entretenian cassant vots y propssa que deixassen cessant cualsevol fos s'empleat agafat infraganti amb aquesta falta.

El senyó Pancho desetxá tres vegades se proposissió del senyó Ozonas pero llevó es secretari li digué que si no aceptava anava contra sa Lley, y llevó está conforme.

¡Quin criteri més cerrat!

Lo meteix qu'el senyó Alcové: primé digué qu'estava conforme, después de que nó y per últim torná di que si. Si no'l guessem sentit tractá d'embustero a nel senyó Ozonas, diriem qu'es un homo sense firmesa ni criteri propi.

Se trataren altres asuntos fatuos y se levanto la sessión.

Hem rebut un atent B. L. M. de don Manuel J. Derquí y Derquí oferintmós es seu estudi qu'ha instalat a nes carré de l'Hospici núm. 10, lo que manifestam a nes públic per si necessita des seus servicis.

Agrahim de tot có s'atenció qu'ha tenguda en noltros apesá que serem uns mals parroquians seus, perque sas nostras escrituras son tan humils que no han demenesté passá per ses mans de notari. No obstant per un imprevisit el tendrem present.

A sa fábrica de Can Sivella, hey fan feina dues fabricantes que s'han empenyat amb insultá totas ses personas que passen per allá.

Y ara deim a na María y a na Catalina (ses dues amb questió) que si no s'endemnan noltros prendem sas nostras medidas radicals.

ES DOS SOLDATS

Y ja que parlam de fabricantes, a Can Muana, hey ha dues rosses que mereixen essé tocades, per sertas faltas que fan.

Se meteixa atvertenci de ses altres feims a n'aquestas.

Ahí passarem per un carré de Sólle y mos va cridá ferm s'atenció un lletrero que hey havia penjat a se porta d'una casa y qu'en lletras grosses deya:

«¡VOTS! ¡VOTS! ¡VOTS!

No tenc es meu venal però si mos entenem el m'he deixaré comprá»

¡.....!

SÓLLER.—Tip. de Calatayud y C.º